

berimod ikke om, at den nu er 57—58 Millio-
ner stor.

Finantsministeren: Jeg har først at
gjøre den ærede sidste Taler en Undskyldning,
fordi jeg ikke strax huskede, hvilke Poster der
ere henførte under Reserverfonden, naar jeg troede,
at han havde begaaet en Feiltagelse, idet han
angav det til 57 à 58 Millioner. Det, der
foranledigede mig til at fæste min Tanke paa
det af mig nævnte Beløb af 21 Millioner, var,
at det var Størrelsen af den Reserverfond, som
tidligere henhørte under Rigsraadets Omraade,
og jeg oversaae, at der senere er optaget 29
Millioner i det som Refusion fra Hertugdøm-
merne. Deri havde den ærede Taler altsaa Ret og
jeg Uret. Siden det ærede Medlem talte om
de spanske reales de vellon, skal jeg dog be-
mærke, at han derimod havde Uret med Hen-
syn til Størrelsen af dette Beløb, idet det ikke
er 1,300,000, men 13 Millioner Realer, som
denne Sum udgjør. (Andræ: Ja, det er
sandt!) — Jeg er ganske vist ikke uvidende om,
hvorledes jeg skal bære mig ad med at skaffe
Penge, skjøndt jeg dog maa sige det ærede
Medlem, at det maaskee har større Vanskelig-
heder, end han er tilbøielig til at troe. Man
kan sagtens skaffe dem, naar man ikke bryder
sig om, hvad de koste. Men forsaavidt det
ærede Medlem ikke blot nu, men ogsaa engang
tidligere hentydede til, at der af Finantserne
var benyttet meget betydelige Beløb til at dække
Kraw, som man kunde have dækket med Oblig-
ationer, da maa det dog mærkes, at Anven-
delsen af det meget betydelige Beløb, som han
hentydede til, ligger noget tilbage i Tiden, og
at den tilhører en Tid, da der endnu var
Spørgsmaal om særlige og fælles Finant-
ser, og hvor der var constitutionelle Vanskelig-
heder ved at benytte den særlige Kassebehold-
ning i det Fælles Interesse. Senere ere alle
de Betalinger for Jernbanearbejder, der ere
skete, altid skete med udtryffeligt Hensyn til den
Pris, hvori vore Obligationer til enhver Tid
stode her paa Markedet. Det, der er foregaaet,
er altsaa kun, at man istedetfor at overlade til
de vedkommende Entrepreneurer at forhandle
Obligationerne paa Markedet, har forbeholdt
sig selv at være Herre over denne Forhand-
ling.

Ordføreren: Min ærede Collega i Ud-
valget (Haffner) har jo fristet os Andre tem-
melig stærkt til at gienoptage den 2den Be-
handling; men jeg skal saavidt muligt søge at
modstaae denne Fristelse og indskrænke mig til
nogle Bemærkninger, som jeg ikke kan fritage
mig for. Jeg troer, at det ærede Medlem har
ikke ganske fulgt de sædvanlige Regler — jeg
mener ikke dermed, at han skal være udenfor
Ordenen, men at han er gaaet frem paa en
noget uregelmæssig Maade deels ved nu at
fremkomme med en detailleret Omtale af
Øtringer, der saaldt ved anden Behandling
navnlige fra et andet æret Medlem (Da-
vid), der nu ikke er tilstede, og deels ved ikke
at have villet tage Deel i Forhandlingerne om
de enkelte Ændringsforslag, der ere blevne
stillede efter 2den Behandling. Der har fundet
en temmelig stærk Desertion Sted i Udvalget
fra de Herrers Side, der ikke satte deres For-
slag igjennem, saaledes, at hvis ikke idetmindste
eet af disse Medlemmer havde været saa vel-
villigt at komme i Udvalgets Møder efter 2den
Behandling, kunde jeg ikke have faaet et egent-
ligt Udvalgsmøde istand; man fordrer jo dertil
gjerne En over det halve Antal af Medlem-
mer. Dette pleie vi ikke at gjøre, fordi vi ikke
saae vor Willie her i Thinget, vi pleie i god
Forstaaelse at behandle Sagerne tilende, og jeg
er ogsaa overbevist om, at det ikke er sket i
nærværende Tilfælde, fordi man vilde sætte
sig ud over de almindelige Regler, men kun
fordi man ikke har gjort sig Rede for, hvilken
Fremgangsmaade der er den sædvanlige, og
hvilken Følge det vilde have, naar man trak
sig tilbage, fordi man ikke fik sin Mening sat
igjennem. Iøvrigt skal jeg ikke gaae videre
ind paa Enkeltheberne, hvor meget jeg end kunde
være fristet dertil, undtagen med den ene Be-
mærkning, at det forekommer mig, at den høit-
ærede Minister og det høitærede Medlem glemte,
at Ministerens Forslag havde faaet et Grund-
skud, at det var synkefærdigt, da de 25 Lønder
Byg forsvandt imellem Hænderne paa os.

Med Hensyn til det almindelige Spørgs-
maal, der nu nærmest foreligger, forekommer
det mig ikke, at der ved Forhandlingen idag er
fremkommet noget saadant Nyt, som kunde
paalægge Ordføreren den Forpligtelse i syn-